

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 10-10-29942

לפני:

כב' השופטת שרה ברוינר ישרזדה

נ.צ. נחמה אנג'ל

נ.צ. תמיר ברשד

התובעת:

מיטל פרץ
ע"י ב"כ: עו"ד בוטח

הנתבעת:

בוטיק שרון - שרון אטיאס
ע"י ב"כ: עו"ד אוהיון

החלטה

1. לדיון האחרון שנקבע להוכחות בתיק זה ליום 19.1.14, לא התייצבה הנתבעת, וזאת כאשר בסמוך מאד לקיום הדיון הגישה בקשה לשמיעת עדותה בדרך של הוועדות חזותית. הנתבעת טענה אז, כי עברה להתגורר בפריז וכן הסבירה, כי היא בהריון בשלבי סיום, וכי הגעתה ארצה עלולה לסכן אותה ואת ההריון. לבקשתה דאז לא נלוו לא תצהיר ולא אסמכתא רפואית. בקשתה לשמיעת עדותה כמוצע, נדחתה בפתח הדיון. מועד חדש לדיון נקבע בהתאם ליומני הצדדים ובשים לב למועד הצפוי של הלידה וזמן אחלמה- ליום 28.5.14. הנתבעת חויבה בהוצאות התובעים בגין אי קיום דיון ההוכחות. טעמי ההחלטה מפורטים בה בהרחבה.

2. בסמוך לאחר מכן הגישה הנתבעת בקשה לעיון מחדש בהחלטה האמורה לענין גובה ההוצאות שנפסקו (ביטולן או לחלופין דחיית מועד תשלומן לסוף ההליך). כן מבוקש כי יותר לנתבעת להעיד בדיון הדחוי שנקבע באמצעות הוועדות חזותית. הנתבעת מפנה לפסיקה אשר לטעמה מהווה אסמכתא לצדקת טענותיה כי יש להענות לבקשה להעדתה באופן האמור בענין רע"א 3810/06 י. דורי – שמאי גולדשטיין. (להלן: "ענין דורי"). הנתבעת אינה מסתפקת בכך אלא עותרת כי ההוועדות החזותית לא תנוהל כמקובל, בבית המשפט המחוזי בירושלים, באמצעים הטכנולוגיים הקיימים שם, שכן- כטענתה, הדבר כרוך בהערכות מראש ובעלויות בלתי מבוטלות, אלא בגביית עדותה באמצעות תוכנות כגון סקייפ, טנגו ואחרות. בבקשה נאמר עוד כי היות והיא אם לילדים "לא ברור כיצד תוכל הנתבעת, גם לאחר שישתפר מצבה הבריאותי, לעזוב את ילדיה בצרפת, באמצע שנת הלימודים, ולהגיע לדיון בישראל".

לבקשתה צרפה התובעת "תצהיר" (לא מאושר) וכן מסמך הנחזה להראות כאישור רפואי של ד"ר צירלס טיבי מיום 24.1.2014, ולפיו התובעת בהריון המתקרב לסיומו ומציגה מחלת דליות

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 29942-10-10

ברגלים. באישור נאמר כי מצבה הרפואי אינו מאפשר לה לטוס החל מראשית ספטמבר 2013 ועד
חודש יוני 2014.

3. לאחר תלאות מרובות הנוגעות למסירתה של הבקשה לתובעת, הגישה התובעת, בסופו של דבר, את תגובתה לבקשה ביום 29.4.14.

בתגובתה טענה התובעת כי אין בית הדין מוסמך "לעניין מחדש" בהחלטתו; כי האישור הרפואי ניתן במועד שלאחר הדיון הקודם, וכי נוכח התקופה לגביה קיימת כאמור בו, מניעה של הנתבעת לטוס, לא ברור מדוע נטען בדיון האחרון כי היא התכוונה ותכננה להגיע בין לפני ובין מיד לאחר הלידה; התובעת מוסיפה ומעלה תהיה ביחס למועד תקפה של ה"מניעה" לטוס, אשר הינו כ-5 חודשים לאחר הלידה מחד ומאידך מסתיים בסמיכות גבוהה למועד שנקבע לדיון; לענין ההועדות החזותית מצביעה התובעת על כך שאין הצדקה להענות לבקשה בענין זה היות ותוקף המגבלה הרפואית הנטענת של הנתבעת אמור לפוג ימים ספורים לאחר המועד שנקבע להוכחות, לפיכך, לטעמה, יש להעדיף דחיית מועד ההוכחות על פני קיום הוועדות חזותית.

4. ואולם, עוד באותו יום הגישה התובעת הודעה נוספת ובה מבקשת להוסיף לתגובתה האמורה. בהודעה זו, לה נלווה תצהיר, ציינה התובעת כי מתוך שיטוט בפייסבוק עולה כי התובעת בילתה את יום המימונה האחרון ביוון, המרוחקת אלפי ק"מ מפריז. התובעת צרפה תמונות הנתבעת בצירוף כיתוביות המופיעות ביחס אליהן. נוכח אלה, טענה התובעת, מתברר כי אין מניעה שהתובעת תתיצב גם לבית הדין בישראל שכן מסתבר כי היא יכולה לטוס על אף הנטען. התובעת טענה כי נוכח מידע זה, ברי כי המסמך הרפואי שהציגה הנתבעת אינו אלא זיוף. לפיכך, חזרה בה מהסכמתה לדחיית הדיון שנקבע.

5. הנתבעת נדרשה להגיב לאמור בהודעה זו. בתגובת הנתבעת אשר שוב לא לוותה בתצהיר, נטען כי לאחר הריון קשה, יצאה לחופשה עם בעלה, ואולם נוכח מגבלותיה הרפואיות לא עשתה את חופשתה בארץ, אלא ביוון, לשם הגיעה באמצעות שיט. יצוין כי לתגובה לא צורפו אסמכתאות לכך שאכן הנתבעת הפליגה בספינה בדרכה ליוון. הנתבעת טוענת עוד כי אין היא מנסה להתחמק מקיום ההליך דנו, אלא אך מבקשת שעדותה תשמע כמצויין לעיל. כן היא יוצאת כנגד חדירה לפרטיותה על ידי התובעת. הנתבעת מציינת עוד כי אין בכוונתה להגיע ארצה בקרוב ולפיכך היא חוזרת על בקשתה לשמיעת עדותה בהוועדות חזותית.

הכרעה

6. לאחר שעמדתי על טענות הצדדים כפי שהובאו בכתבי בי הדין השונים שהגישו כדלעיל, נחה דעתי כי יש לדחות בקשת המבקשת על שני חלקיה.

לענין הבקשה ל"עיון מחדש" בהחלטה מיום 19.1.14

7. מקובלות עלי טענות התובעת לענין זה.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 10-10-29942

1 יוער, למעלה מן הצורך, כי אכן ההוצאות שנפסקו כנגד הנתבעת הינן הוצאות גבוהות יחסית ,
2 ואולם הן מבטאות את המתחייב נוכח התנהלותה של הנתבעת אשר לא זו בלבד שגרמה
3 להשחתת זמנו היקר של בית הדין וכן זמנם של התובעת, בא כוחה ועדיה, הרי שהיא מבטאה
4 זלזול בוטה בהליך השיפוטי.

5 דווקא האמור בבקשה ובנלווה לה מחזק את הרושם שהתרשם בית הדין בדיון עצמו , באשר
6 למידת המהימנות שיש ליחס לטענותיה של התובעת בדבר "רצונה הכן" לקיים דיון ענייני
7 ומהיר בהליך הנמנע אך בשל מגבלותיה הרפואיות כטענתה. כך- מן האישור הרפואי עולה כי
8 מצבה הרפואי של הנתבעת ידוע לה עוד מחודש 9/2013, דבר שאינו מתיישב כלל עם הטענה בדיון
9 האחרון, כי התכוונה לטוס ארצה לדיון שנקבע , וזאת אף שנקבע למועד שהוא בסופו של ההריון
10 או מיד לאחריו ורק "ברגע האחרון" התברר כי לא תוכל לעשות כן. כמו כן הטענה שנטענה בדיון
11 האחרון לפיה טיסה עלולה לסכן את ההריון, אינה יכולה לעמוד בכפיפה אחת עם האמור במסמך
12 הרפואי, אשר קובע כי אין מקום לטיסתה אף לאחר מכן, ואף לא עם הטעם הרפואי הספציפי
13 האמור בו.

14 גם הטענה שהועלתה לקראת הדיון הקרב, כי אף לאחר שתוסר אותה מגבלה רפואית, עדין אין
15 בכוונת הנתבעת להגיע ארצה מטעמים אחרים, מצטרפת לרושם הכללי לפיו לנתבעת לא היתה
16 כל כוונה, עוד לקראת הדיון הקודם , להתייצב אליו, ולמעשה מתוך תכנון מראש, הציבה את
17 בית הדין ואת הצד שכנגד בפני עובדה מוגמרת. לא בכדי לא הוגשה בקשתה אז אלא "בדקה
18 התשעים". גם ההצעה להשמיע עדותה באמצעות הטלפון הנייד או המחשב הנייד של ב"כ
19 מהווה, במקרה הטוב, עלה תאנה להסתרת אי התייצבותה, ובמקרה הפחות טוב, ביטוי נוסף
20 לזלזול בהליך השיפוטי שבו נתונה.

21 בנסיבות אלה, לא זו בלבד שאין מקום לשנות מן ההחלטה בענין ההוצאות כפי שנקבעה בשעתו,
22 אלא יתכן והיה מקום אף לחייבה בהוצאות לטובת אוצר המדינה.
23 הבקשה לענין זה (על שתי חלופותיה), נדחית.

24
25 לענין הבקשה לשמיעת הדיון הקרוב באמצעות הוועדות חזותית באחד האמצעים שצוינו

26 8. כאמור גם דין בקשה זו להדחות.

27 בענין דורי מציין כב' השופט (כתוארו אז) א. גרוניס כי :

28 " האמצעים הטכנולוגיים לגביית עדות מחוץ לכותלי בית המשפט העומדים לרשותנו כיום מאפשרים
29 לבית המשפט להתרשם מן העד באופן ישיר, ואף לפקח על חקירתו ולכוונה בזמן אמת. בית המשפט
30 יכול לקבל תמונה ברורה, תרתי משמע, באשר למהימנותו של העד ועל כן קטן החשש מפני העדרה של
31 התרשמות ישירה מן המעיד ומן העדות (ראו, שלמה לוי תורת הפרוצדורה האזרחית 114-115 (1999);
32 רע"א 3005/02 הנ"ל). (הדגש אינו במקור)

33 האופן שבו מבוקש לערוך את חקירתה הנגדית של הנתבעת, מעורר חשש כבד לגבי האפשרות כי
34 בית הדין יקבל תמונה ברורה באשר למהימנותה של הנתבעת. הנתבעת אינה מבקשת להעזר
35 באפשרות הטכנולוגית הקיימת בבית המשפט המחוזי, שבה על גבי מסך גדול יכולים כל הצדדים
36 בזמן אמת לצפות בעדות, ואף העד יכול במקביל לצפות בבית הדין באופן מלא, וכאשר איכות

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 10-10-29942

- 1 ההקלטה ורציפותה ברמה סבירה מובטחים. במקום זאת מבקשת לערוך שימוש בתוכנות
- 2 "חופשיות" אשר איכות הקליטה והשידור הרציף בהן לא הוכחה כמספקת, כאשר האמצעי הפיזי
- 3 המוצע- מסך המחשב או אף הטלפון הנייד של ב"כ הנתבעת, לא רק שאין בו כדי לאפשר קיום
- 4 הדיון באופן ראוי, אלא שהמדובר באמצעי שאינו נטרלי, אין נוכחות של גורמים ניטרליים אצל
- 5 העדה בזמן עדותה ואין יכולת ולו מינימלית לפקח על שנעשה במקום המצאה.
- 6 9. בענין דורי חזר בית המשפט על כך שנקודת המוצא לדיון היא עדיפותה של העדות בין כתלי בית
- 7 המשפט תוך ציון כי אין תחליף להתייצבותו הפיזית של עד בבית המשפט לעדות "חיה". כך
- 8 במיוחד, שעה שקיימת חשיבות רבה לבחינת מהימנותו של העד. השימוש במצלמות וידאו עלול
- 9 להטיל מגבלות שונות על האופן בו נערכת החקירה הנגדית ועל היכולת של בית המשפט להתרשם
- 10 באופן מלא מן העד. כמו כן צויין כי הוועדות חזותית מגבילה את היכולת של בית המשפט
- 11 להפעיל סמכותו על העד במקרים בהם הוא נוהג שלא כראוי, וכן לאפשרות שאף בעיני העד אין
- 12 הסיטואציה זהה לזו הקיימת כאשר הוא מעיד באולם בית המשפט. לפיכך, צוין שם, אין לפתוח
- 13 פתח רחב מדי ובלתי מוגבל לגביית עדות באמצעות הוועדות חזותית ואין לוותר על הדרישה
- 14 להציג, בתום לב, סיבה מספקת למתן עדות בהוועדות חזותית. כן נאמר כי על המבקש להעיד
- 15 בהוועדות חזותית אף לתמוך בקשתו בתצהיר מתאים לעניין הטעם שביסוד הבקשה.
- 16 10. לטעמנו, לא הצביעה הנתבעת, גם לגופו של ענין על קיומם של תנאים מספקים להענות
- 17 לבקשתה. לבקשה לא צורף תצהיר כדין (אף התצהיר שאינו מאושר כדין ואשר ניתן בשעתו
- 18 התיחס למצבה של התובעת בזמן ההריון); בנסיבות הענין ונוכח המידע שנתברר מהודעת
- 19 התובעת ומתגובת הנתבעת ביחס אליה, ספק אם הבקשה אכן מוגשת בתום לב. משציינה
- 20 הנתבעת כי גם כש"תחוש בטוב" עדין לא תוכל להגיע ואינה מתכוונת להגיע ארצה, הרושם
- 21 שנוצר הוא כי טעמים אחרים – ולא מצבה הרפואי-מונעים ממנה ההגעה ארצה; גם בחובה
- 22 להצביע על "סיבה טובה" לקיום ההוועדות החזותית לא עמדה הנתבעת. לו אכן, הטעם הרפואי
- 23 היה ביסוד המניעה להעיד בפני בית הדין פיזית, הרי מה שצריכה היתה לבקש הוא דחיה בימים
- 24 ספורים של מועד הדיון. בנסיבות בהן בתוך ימים תפטר אותה בעיה שמונעת עדות ישירה, אין
- 25 הצדקה להתרת הוועדות חזותית על כל הפגמים שנובעים ממנה.
- 26 די בכל אלה בכדי לדחות הבקשה.
- 27 11. מעבר לדרוש יצויין כי הטעמים הרפואיים שספקה התובעת אינם מהימנים עלינו. על חלק מן
- 28 הסיבות לכך עמדנו לעיל. נוסף עוד כי גם צירוף הזמנים שבין תאריך הוצאת האישור הרפואי,
- 29 הצופה עתידות באשר למצבה הרפואי של התובעת לאחר הלידה, וזאת תוך כדי הריון, ואשר
- 30 מציין מגבלה שהיא בתוקף לימים ספורים עד לאחר מועד הדיון שנקבע, פוגע באמינותו של
- 31 המסמך. (זאת אף אם נתעלם מן השאלה הרפואית מהי הסכנה שעומדת בפני הנתבעת שסבלה
- 32 בהריון מדליות ברגליים, לאחר ההריון).
- 33 הספק גדל יותר נוכח יציאתה של הנתבעת את גבולות צרפת למטרות בילוי. הטענה כי עשתה
- 34 זאת באמצעות שייט לא נסמכה לא בתצהיר ולא בתיעוד כלשהו ולפיכך אינה יכולה להתקבל ולו
- 35 לכאורה. אם אכן טסה הנתבעת ליוון הרי שמגבלה רפואית לא קיימת כטענתה, ומכל מקום ודאי
- 36 אינה יכולה להצדיק המנעות מהתייצבות בבית הדין.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 29942-10-10

מכל מקום, אף אם נניח כי המגבלה הרפואית קיימת-אם גברה הנתבעת על המגבלה באמצעות שייט למטרת נופש לפני כחודש, חזקה שרצונה העז לכבד את ההליך השיפוטי ולהביא למצויו המהיר הביא אותה כבר לפני זמן לרכוש כרטיסים לשייט בדרכה ארצה. נוכח כל אלה, הבקשה לקיום הוועדות חזותית נדחית.

12. הוצאות בקשה זו יובאו בחשבון עם סיום ההליך ובלא קשר לתוצאותיו.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ד, (19 מאי 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

תמיר ברשד, מעבידים

שרה ברוינר ישראל, שופטת

נחמה אנג'ל, עובדים